

כניסת השבת: 16:48

יציאת השבת: 17:50

ר"ת: 18:16

פרשת משפטים | תאריך כ"ו שבט תשפ"ב | גילון מס 9

סיפור הפרשה

התורה הקפידה מאד על כבודו של עבד עברי. וכך כותב הרמב"ם להלכה (משנה תורה, ספר קניין, הלכות עבדים, פרק א, הלכה ז): כל עבד עברי - אסור לישראל שקנהו להעבידו בדברים בזויים שהם מיוחדים לעשיית העבדים, כגון שיוליך אחריו כליו לבית המרחץ, או יחלוץ לו מנעליו: שנאמר "לא תעבוד בו, עבודת עבד" (ויקרא כה, לט). אינו נוהג בו אלא כשכיר, שנאמר "כשכיר כתושב, יהיה עימך" (ויקרא כה, מ). ונשאלת השאלה: הרי אחרי הכל מדובר כאן בגנב על מה ולמה כל הכבוד הזה והרחמים הללו מגיעים לו?! והתשובה לכך פשוטה: שהשופט הוא האבא של הגנב - הוא מרחם עליו ומבקש שיחזור למוטב... הקב"ה חס על אותו מסכן שנאלץ לגנוב ולא מאפשר לבזות את הבן שלו בשביל מעידה שמעד... כדי להבין מהי הדרישה בכבוד הזולת ועד היכן היא מגיעה נביא מעשה שהגיע אל הרב משה פיינשטיין זצ"ל: מסופר על מורה מתלמוד תורה בארצות הברית, שפגע בתלמידו ובעקבות כך עזב הילד את כותלי המוסד. ההורים דיווחו כי הילד עלה לישראל והוא לומד שם בישיבה. לאחר 20 שנה אחד מתלמידי אותה כיתה, הגיע למוסד לחולי נפש וזיהה שם את אותו התלמיד הפגוע. לשאלתו מה הוא עושה שם? השיב כי הוא מאושפז כאן כבר 20 שנה - מפני שלא יכל לשאת את הבושה והפגיעה שפגע בו המורה. התברר בין היתר שהוריו שיקרו והחביאו את עובדת הילד החולה באמטלה שהוא עלה לישראל. התלמיד הזדעזע ורץ לספר לרבו, זה מיד עזב הכל ונסע לבקש מחילה מהחולה. כשהגיע לבית הרפואה הזדעזע עד כמה כעס אצור באותו תלמיד וכל תחנוניו למחילה לא הועילו. עד שמצא לו אותו בחור פתח לקבל את סליחתו כשבפיו הדרישה הבאה: "כשם שפגעת בי בנוכחות כולם - אמחל לך בנוכחות כולם. זה המעט שתוכל לעשות על הרס חיי במשך 20 שנה... יכול היה לי להיות לי כבר ילד בגיל בר מצווה"... המלמד לא אחר לעשות את אשר ביקש הלה. משם נסע אל בית הספר לבדוק את רשימת התלמידים שהיו באותה כיתה ולהזמין לאחר טלפונים התברר לו ששניים אינם בין החיים, 4 נמצאים בישראל ושניים שליחי חב"ד אחד באוסטרליה והשני בבומביי. הוא לא חשב פעמיים, ניגש לסוכנות נסיעות וביקש להזמין כרטיסים ל-4 ימים לכל הששה תלמידים. עד מהרה התברר לו כי ה"סליחה" מאד יקרה ועלותה כ-17 משכורות (שנתיים עבודה ללא תענוגות). בצר לו פנה אל רבי משה פיינשטיין זצ"ל ולאחר שסיפר את הסיפור, שאל האם נדרש הוא לשלם סכום גדול שכזה עבור מחילה?! רבי משה קם והטיח כלפיו: "תתבייש לך! אתה שואל אותי האם להוציא סכום כזה?! אילו היית דורס כושי במנהטן ונמצאת אשם, והיו גוזרים עליך שנתיים בכלא, והיית נדרש לקחת עורך-דין בסכום כפול האם היית בא לשאול אותי?! היית רץ ומשלם, רק לא לשבת בבית סוהר...! לקחת ילד וכלאת אותו 20 שנה בבית חולים לחולי נפש. אין לך על זה מחילה!!! לאן התדרדרנו אתה מחנך בישראל...?!"

**כמה התורה הקפידה על בזיונם של אנשים. ואפילו על גנב קל וחומר על אחרים
שלא עשו מאומה...**

אחת שאלתי

מעשה שהיה ביהודי בעל חסד בשם ראובן, שביום שישי נסע ברכבו, ולפתע הבחין בידידו שמעון, שהולך על המדרכה עם שלש שקיות גדולות המלאות בעופות טריים. ראובן עצר לאלתר, ובקש משמעון: "יכנס כבודו לרכב ויסע עמי, אני ממילא נוסע לכיוון ביתך". שמעון הודה לו מקרב לב, ונכנס למושב האחורי של הרכב, ושקיות העוף הניח בין המושבים. שמעון הגיע לביתו, וגם ראובן, והכול בא על מקומו בשלום. בשלום אמרנו? לא לגמרי... הנה כאשר פתח ראובן את דלת מכוניתו ביום ראשון אחר הצהריים, נבהל מאוד, מחמת ריח הצנחה העזה! מה התברר? כשיצא שמעון מן הרכב ביום ששי, נטל עמו שתי שקיות בלבד, ולא שם לב לשקית השלישית המלאה בעופות שנותרה בין המושבים. גם כאשר יצא ראובן מרכבו, לא הבחין בשקית העופות. העופות נותרו ביום ששי, בשבת קדש וביום ראשון ברכב שחנה בשמש היוקדת, ומכיוון שהיו אלו ימים שרביים ביותר, גרם החם הכבד לעופות להבאיש ולגרם לריח נורא שלא אפשר כלל לנוסע ברכב. וראובן נאלץ להחליף את כל הריפוד והשטיחונים והנזק הסתכם בדמים רבים מי צריך לשלם עם מי הדין?

לסיכום: יש לחייב את בעל העופות לשלם עבור הנזק שגרם לבעל הרכב

בדיחות

המנותח שואל את הרופא: "תגיד יצא לך לנתח את הניתוח הזה בעבר?"
הרופא עונה: "בטח עשרות פעמים!"
המנותח: "יופי, עכשיו אני רגוע"
הרופא: "והפעם זה חייב להצליח לי!"

איש בספריה מבקש ספר על התאבדויות.
"מצטערת" אמרה הספרנית.
"לא נראה לי שאתה תחזיר לנו את הספר!"

רופא: הגיעו תוצאות הבדיקות אתה סובל מהשמנת יתר
שמן: כן זה רץ אצלנו במשפחה
רופא: שום דבר לא רץ אצלכם במשפחה

איש אחד אומר לדוקטור : דוקטור אני סובל מכאבים
דוקטור: מה חשבת להינות מהם?

חידות

מי אני? אתה שם אותי על השולחן ומחלק אותי לכולם אבל לא אוכל אותי.

מי שמכין אותו לא רוצה אותו מי שקונה אותו לא משתמש בו ומי שמתמש בו לא רואה אותו מה זה?

לעלוי נשמת: רפול בן אמליה לרפואת: ליזה בת קמחיה להצלחת: משפחת סעדיה

עורך העלון:
רפאל ובר יוסף
סעדיה

תשובות משבוע שעבר: כסא, תאנה